

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تصویر زن در ادب فارسی و نگاره های ایرانی

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 5، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سیده راضیه یاسینی - پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات

خلاصه مقاله:

اسلام و از نگاه ادیبان و عارفان مسلمان است که منبع الهام هنرمندان نگارگر قرار گرفته است. سیمای زن در نگاره ها مبین توجه نگارگر به حقیقت زیبایی معنوی او و مبتنی بر توصیفات ادبی و عرفانی از اوست. این تصویر زیبا، گذشته از وجه ظاهری، کنایتی از معنای عرفانی این توصیفات نیز است؛ چنان که ترسیم چشم زیبا مصور مقام نظاره حق، و لب زیبا نشان دهنده مقام حکایت دل و بیان سر درون، با تمسک به گفت و گو یا تبسم است. این مقاله با بررسی اشعار فارسی و مصادیقی از آثار نگارگری اصیل ایران، زمینه مطالعه در چگونگی انطباق معیارهای زیبایی شناسانه نگارگران با تعاریف ادبی و عرفانی از وجود زن را فراهم می آورد و نشان می دهد که نگارگران چگونه درصدد بیان تصویری خصایص مطلوب در وجود زنان بر مبنای تفکر اسلامی جاری در ادبیات ایران بوده اند.

کلمات کلیدی:

تصویر، زن، نگارگری ایرانی، نگارگران، ادبیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1362020>

